

Johr Bibruck

En ny

Kallarsang

om anlægget

ved

Dovrebanen.

§

Pris 10 ore.

Thjem [1911]

V box 1:15

846009349

Mel.: Frøken Maddigan.

Hør I, gode kammerater,
Harpen stemmes til en sang.
Nu en bane bygges atter
Udi Norge, fjeldets land.

Alle I af Kallar-standen,
Tjenis! og velkommen hid!
Tag et vidnesbyrd i handen
For al duglighed og flid.

Banen ud fra Trondhjem stiger,
Stolte stad med dømen stor.
Røros-banen pladsen viger
For det store, brede spor.

Gjennem Sofnedalens ller,
Banen slynger sig i bugt.
Om de bakker, jeg nu tier,
Glider ud, naar alt er —? lagt.

Her ved Indset skal det bygges
Dovrebanens mesterværk,
Høit i bratte fjeldet hugges
Til en hvalvet bro saa stærk.

Et underværk, det her skal merkes,
Nu blir reist af Kallaren.
Kronen sætter han paa værket,
Naar et tog kan kjøres frem.

Gjennem Dydals fagre bygder,
Følger „Driva“'s trange flugt,
Stiger op mod Dovres vidder,
Ned til Domaas i en bugt.

Dovrebanens arm til „Rauma“
Strækkes her mod Romsdals tind.
Staten skal nu „bøggæ bana“,
Dølens pung blev vel for tynd.

Kuller hen igjennem landet,
Knyttes skal til Otta's spor,
Speiler sig i „Mjøsa“vandet,
Bruser ind til staden stor

— Jeg er en, som her maa leve
Paa det faar, som staten bød,
Slide haardt, som mange flere,
At man ei skal savne brød.

Bondehesten her maa slide,
Dalen den er tung og lang.
Det er dog paa høie tide,
At en bane blir istand.

Snart en jernhest den avløser,
Stor og stolt, paa skinner gaar.
Længer kan den da ei fødes,
Den et slag i panden faar.

— Narle morgen, solen stiger,
Himlens lyfter nu blir slukt,
Ratten ræd mod havet viger —
Kallaren til „knog“ gaar ud.

